6.

Kunningas lõukoer istus künkale sure kiwwi otsa, käskis rigi-allamad murrule mahha kükkitada, suurtsuggu nihästi kui allamad — iggamees omma paika, körwad labti tehha ja suud kinni sulguda; Reinowadder seisis kunningasa körwas ja libbitses sabbaga. Kunningas turtsatas paar korda ja ütles siis: „„Olge wait ja kuulge minno juttu, linnud nihästi kui ellajad, kehwad ning rikkad, weiked ning sured, kõik kuulge nüüd minno sõnnu! Teie, minno sured issandad, ja kõik teised kunninglikko au ning wolli ka-allamad: Reinowadder rebbane seisab siin minno wolli al; ürikese aea eest peeti nõu, kedda wõlla pua; agga temma on meie kunninglikko au-järje ees paljo sallaasju üllestunnistand, sellepärrast kingime temmale ueste omma kunninglikko armo ja wõttame temma juttu uskuda. Peale sedda on kunningana, meie auwäärt abbikasa temma eest wägga pallunud, mispärrast Reinowadderiga leppin ja kerre ning ello priuse temmale tõutan. Meie kunninglik ool ning wolli saab eddespiddi ka Reinowadderit kaitsema ja temma üllе warjama; siin käsin minna teid, kui ello teil armas on: austage Reinowadderit, temma naist ja lapsi iggas kohhas, kus teie — olgo õsel ehk päwal — neudega kokko juhtute. Minna ei wõtta pikkemalt kaebtusi Reinowadderi peale ennam kuulda, mis kahhedus ning kurjus temma peäle tõstab; temma endised kurjad tööd jägo unnustusse, sest temma akkab tõttelikkult meelt parrandama. Omme ommiko warra wõttab temma pauna selga ja keppi kätte ja lähheb wagga mehhe kombel Kusalusse endisi pattu kahhetsema, egga tulle enne taggasi kunni kõik wannad wõllad andeks on sanud.““ — Hints ütles tullise wihhaga suud möda Kriimsilma ja Messikäppa issandale: meie tö ja waew läks üsna tuulde, oh ollekssime kaugel — kaugel siit, ehk neelaks maa meid alla! Küll armo leidnud Reinowadder meid kolmekeste nüüd ukkatusse

sadab. Üks silm mul lõppes, nüüd kardan teise eest! Messikäp koetis: Ma näen, mõnnus nõu on meil kallis assi! Agga Kriimsilm ütles: Se assi on kül käntsakas, siiski läkki jalla pealt kunninga jure. Temma astus Messikäppaga seltsis wihhaga kunninga ja kunningase ette, seal tõstsid nemmad kahhekeste paljo kaebtusi Reinowadderi peale ja räkisid äkkilise sõnnaga; agga kunningas ütles: „Kas teie minno juttu ei olle kuulnud? Minna ollen Reinowadderi uest armoga wasto wõtnud. Mis teie, tollwannid, weel tahhate?“ — Kui kunningas nõnda wihhaga üttelnud, käskis ta möllemid kinni wõtta, sõduda ja wangitorni eita; sest Reinowadderi jut nende sallakurjusest tulli kunningale meele.

Äkkitselt olli Reinowadderiga luggu opis teistii läinud; temma peasis kimbust ja tõukas oma pealekaebajad äbbi ning willetsuse sisse. Kawwalal kombel oskas temma asja nõnda tallitada, et tük nahka karro turja pealt — pikkuti ning laiuti üks jalg — mahha nülliti ja temmale tee paunaks tehti. Kunningasa käest pallus Reinowadder weel pastlid, ütteldes: Teie wallitsesite mind, armoline kunninglik emmand, armo teekäijaks, aidke mind nüüd teele walmistada. Kriimsilma issandal on kaks pari pastlid, egga se paljo elleks kui teise pari mulle annaks. Tallitage, armoline emmand, sedda asja kunninga, meie issanda läbbi. Ka Kriimsilma emmand wõiks omma kingadest ühhe pari mulle anda, temma istub ennamist koddo lee-paeal, mis ta seal kingadega teeb.“ Kunningana kostis naeratades: „Nemmad wõiwad möllemad teile pari kingi anda!“ Reinowadder tännas wisakast elduse eest ja ütles kummardades: „Mul on nelli uut kinga, nüüd ei tahha ma pikkemalt aega wibitada. Kõige õnnistuse ossaliseks, mis wagga teel nõuan, peate teie aus emmand ja kunningas sama; teie möllemade eest tahhan kolmkorda iggapäw palwet piddada. Jummal sago teile ükskord kõik armo rohkest kättetasoma, mis mulle waesele ollete näitnud.“

Ma-rahwa Kassuline Kalender 1849, lk. 32